

gaa Loven. Naar man har faaet det Indtryk, at en Lov som denne er i Forvandet, kunde man nemlig sælge Fæstegaardene til andre end Brugerne, og de vilde derved blive draget bort fra det foreslaaede Grundlag. Fæstepligtige Selvejergaarde er ellers ikke optagne i Lovforslaget. — der kan maaske være delte Meninger om, hvorvidt dette er rigtigt, og derom kan der senere forhandles —, men de fæstepligtige Selvejergaarde, som bliver bortsolgt fra Godset efter 1. Januar 1916, kommer ind under Loven baade med Hensyn til Afløsningen og Betalingen af Afgiften paa 10 pCt. Der er altsaa ikke, som det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, Tale om, at denne Bestemmelse faar tilbagevirkende Kraft. Fæstegaarde kan udmærket godt sælges — og der er maaske ogsaa solgt nogle siden den 1. Januar 1916 —, men de bliver ikke unddraget Pligten til Afløsning, hvis det foreliggende Lovforslag vedtages. De, som har købt Fæstegaarde i den Tro, at de saa var fri for at faa dem afløst i Henhold til denne Lov, har maaske givet for meget for dem, men derved er der ikke noget at gøre. — Det samme ærede Medlem udtalte Ønsket om, at man gik videre end Lovforslagets § 1, Nr. 2, med Hensyn til de Huse, der skulde falde ind under denne Lov, og han mente, at man kunde stryge den sidste Sætning i nævnte Stykke. Jeg er villig til at forhandle om Enkelthederne i Lovforslaget baade paa dette Punkt og paa andre Punkter, men jeg tror rigtignok, det ærede Medlem her gaar for vidt. Kan der imidlertid opnaas Enighed i Udvalget derom, skal jeg ikke være nogen Hindring. Det ærede Medlem mente jo, at Tjenestehuse ogsaa kunde komme ind under denne Lov, men derom kan der være delte Meninger.

Med Hensyn til § 6 udtalte det ærede Medlem Ønsket om, at Ejendomsskylden blev lagt til Grund for Værdiansættelsen i Stedet for, som det hedder i Forslaget, at Ejendommen vurderes til dens Værdi i Handel og Vandel, og hvis denne Vurdering ikke falder sammen med Ejendomsskyldvurderingen, skal man give en Begrundelse derfor. Egentlig tror jeg ikke, at det vil forandre Forholdet i nogen særlig Grad, hvilken Form for Vurdering man vælger, men jeg maa dog foretrække Forslagets Form. Naar man skal vurdere en Ejendom til, hvad den er værd i Handel og Vandel, skal man ikke bruge en Vurdering, der er foretaget maaske allerede for nogle Aar siden, saa skal man finde

den Værdi, Stedet i Øjeblikket har. I Fæsternes Forslag i Kommissionen er der heller ikke nævnt, at man skal tage Hensyn til Ejendomsskylden. Det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard) fandt det overflødigt, at Kommissionen skulde begrunde, hvorfor den kom til et andet Resultat med Hensyn til Værdien end Ejendomsskylden. Jeg synes ikke, det ærede Medlem har Ret deri. Det er et Krav, der ogsaa stilles, naar man vurderer Ejendomme til Kreditforeninger og lignende Institutioner, og en Begrundelse er tidt ogsaa en Oplysning. Som det ærede Medlem fra Svendborg ogsaa var inde paa, er den rette Vurdering jo af den allerstørste Betydning, men man maa sikkert tro, at Kommissionen vil kunne løse denne Opgave.

Hvad angaar § 9 om Afgiften til Staten af de 10 pCt., fandt det ærede Medlem fra Fuglebjerg (Martin Hansen), at der savnedes en nærmere Begrundelse. I saa Henseende skal jeg udtale, at jeg kan ikke give nogen bedre Begrundelse end den, der er givet i Betænkningen af Mindretallet, Berthelsen og Emil Rasmussen. Til den kan jeg ganske slutte mig, og der er jo ingen Grund til at staa og sige akkurat det samme, som enhver kan læse sig til. Det ærede Medlem mente, at de 10 pCt. var vilkaarlig valgte. Det er muligt, at en højere Procent vilde komme det rigtige Forhold nærmere; men det er jo en ny Opfattelse, der her kommer til Orde, og for ikke at vække mere Modstand end højst nødvendigt har jeg da foretrukket den lavere Procent. Maa jeg i Forbindelse hermed sige til det ærede Medlem fra Svendborg, at jeg er villig til at forhandle i Udvalget om at stryge Bestemmelsen om de 20 Aar, hvori en Fæstegaard skal have været i Selveje, før Fæstepligten helt falder bort. Men jeg gør dog opmærksom paa, at der kan være Fare ved at stryge denne Bestemmelse, idet det kan aabne Adgang til Proformasalg. De 20 Aar er netop indsatte for at have en Sikkerhed for, at man ikke i Dag sælger en Gaard til Brugeren og i Morgen køber den tilbage, thi saa opnaas jo ikke det, man ønsker, at Brugeren bliver Ejer af Gaarden. Jeg kan imidlertid godt se, at noget kunde tale for at stryge Bestemmelsen, og jeg skal derfor være villig til at forhandle derom.

Baade det ærede Medlem fra Fuglebjerg og det ærede Medlem fra Svendborg kom ind paa Kommissionens Sammensætning. Begge var mest tilbøjelige til at